

انتخابات آمریکا در چنگ لابی‌ها و ابر سرمایه‌داران

دیوان عالی زمینه‌ساز ورود سرمایه‌های کلان به انتخابات ایالات متحده آمریکا

در سال ۲۰۱۰، دیوان عالی آمریکا با یک رأی ۵ در برابر ۴، ورود پول‌های کلان به نفع کمپین انتخاباتی یک حزب یا یک نامزد انتخاباتی را کاملاً قانونی شناخت. دادگاه عالی چنین اقدامی را شکلی از آزادی بیان دانست. این تصمیم دیوان عالی آمریکا موازنه قدرت سیاسی را در این کشور تغییر داده و نقش میلیارد‌ها را در سرنوشت انتخابات به شدت افزایش داده است.

در ژوئن ۲۰۲۶، نیز دیوان عالی آمریکا با رأی ۶ در برابر ۳، محدودیت‌های قانونی پیشین بر هزینه‌های انتخاباتی احزاب را لغو کرد و به آن‌ها اجازه داد بدون سقف قانونی پیشین، مبالغ نامحدودی را برای تبلیغات و فعالیت‌های انتخاباتی هماهنگ شده با نامزدهای مورد حمایت خود هزینه کنند.

نقش سازمان‌های مالی و سیاسی فراحزبی (Super PACs) در انتخابات آمریکا

ورود «پول» و ظهور سازمان‌های مالی و سیاسی فراحزبی (Super Pac) در نظام انتخاباتی آمریکا، دموکراسی نوین را با یکی از مهمترین چالش‌ها روبرو کرده است. ورود مبالغ نامحدود پول به سیاست آمریکا از طریق سازمان‌های مالی و سیاسی فراحزبی، دموکراسی را به الیگارشسی سرمایه‌داران تبدیل کرده و سیاستمداران را وامدار کارتل‌های اقتصادی کند.

پول در کارزار انتخاباتی آمریکا

شرکت‌ها، اتحادیه‌ها یا گروه‌های صنفی با جمع‌آوری پول از افراد، می‌توانند تا سقف ۵,۰۰۰ دلار در یکسال مستقیماً به یک نامزد انتخاباتی کمک کنند. اما سازمان‌های مالی و سیاسی فراحزبی (Super PACs) به عنوان نهادهای مستقل سیاسی اجازه دارند مبالغ نامحدودی پول را از ثروتمندان، از میلیارد‌ها، شرکت‌ها و کارتل‌های بزرگ اقتصادی دریافت کرده و بدون محدودیت سقف مالی، آن را به طور مستقل صرف تبلیغات کلان (مثبت یا منفی) برای جهت‌دهی به افکار عمومی کنند؛ این نهادها حق ندارند پول را مستقیماً در اختیار یک نامزد یا حزب قرار دهند، بلکه باید خودشان مستقلاً آن را در جریان انتخابات به نفع نامزد یا حزب مورد نظر خود خرج کنند.

از آنجا که بخش زیادی از این کمک‌ها از طریق پول‌های پنهانی (Dark Money) جمع‌آوری می‌شود، میلیارد‌ها دلار پول با منابع ناشناخته و غیر شفاف سیستم انتخاباتی آمریکا را در چنگ خود می‌گیرد.

تبدیل دموکراسی به الیگارشسی (حکومت ثروتمندان)

تزریق بی‌مرز پول در انتخابات، بنیان‌های نظام دموکراتیک را به شدت تضعیف می‌کند و دموکراسی را به الیگارشسی (حکومت ثروتمندان) تبدیل می‌کند. وقتی ابرسرمایه‌داران و غول‌های فناوری یا انرژی می‌توانند صدها میلیون دلار به سازمان‌های مالی فراحزبی تزریق کنند، ارزش رای و صدای شهروندان عادی عملاً کم‌رنگ می‌شود، قدرت سیاسی در دستان تعداد بسیار کمی از ثروتمندان قرار می‌گیرد و «برابری سیاسی» در نظام دموکراسی را از بین می‌برد.

وقتی با پول‌های پنهانی (Dark Money)، هویت اهدا کنندگان کمک‌ها به سازمان‌های فراحزبی پنهان می‌ماند. بدین ترتیب، دست‌های پشت پرده در انتخابات، نا شناخته می‌ماند و مردم نمی‌دانند حمایت مالی این سازمان‌ها از یک حزب یا نامزد انتخاباتی در راستای منافع چه کسانی است.

نامزدهایی که با پول ابر ثروتمندان به قدرت می‌رسند، پس از انتخابات، بیشتر خود را وامدار و پاسخگوی منافع کارتل‌های اقتصادی می‌دانند تا عموم مردم.

کمیسرین انتخابات فدرال نشان می‌دهد که در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۶، بیش از یکصد Super PACs که هر یک حداقل یک میلیون دلار جمع‌آوری کرده‌اند، بخش عمده کمک‌های خود را از یک اهداکننده واحد دریافت کرده‌اند. مجموع کمک‌های این گروه‌ها از یک میلیارد دلار فراتر رفته که ۹۱۳ میلیون دلار آن از اهداکنندگان اصلی (عمدتاً افراد ابر ثروتمند) بوده است.

ای‌پک (AIPAC) یکی از قدرتمندترین گروه‌های لابی‌گری و نفوذ در سیاست آمریکا است. هدف اصلی این نهاد، تضمین حمایت بی‌قید و شرط واشنگتن از اسرائیل است. این نهاد از طریق سازمان‌های مالی و سیاسی فراحزبی خود، صدها میلیون دلار را برای حذف نامزدهای منتقد اسرائیل و تغییر موازنه قدرت در کنگره به کار می‌گیرد و به یکی از بزرگترین بازیگران مالی در تاریخ انتخابات کنگره آمریکا تبدیل شده است. این نهاد علنی، در تبلیغات تلویزیونی و رسانه‌ای علیه نامزدهای منتقد، نامی از اسرائیل یا خاورمیانه نمی‌آورد. در عوض، میلیون‌ها دلار خرج می‌کند تا آن نامزد را در موضوعاتی مانند بهداشت، مسکن یا وفاداری به حزب، ناکارآمد جلوه دهد و او را از رقابت حذف کند.

از سرمایه‌گذاران مهم در انتخابات آمریکا می‌توان از **میریام ادلسون**، **ایلان ماسک** و **جورج سوروس** نام برد. در کارزار انتخاباتی ریاست جمهوری سال ۲۰۲۴، ایلان ماسک و میریام ادلسون با تزریق صدها میلیون دلار نقشی کلیدی در پیروزی دونالد ترامپ، ایفا کردند.

برای انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۶، ایلان ماسک، تا بحال حدود ۳۶۶ میلیون دلار به گروه‌های جمهوری‌خواه کمک کرده است. از سوی دیگر جورج سوروس از طریق نهادهای خانوادگی خود حدود ۱۰۲ میلیون دلار در حمایت از نامزدهای دموکرات برای مجالس ایالتی، کنگره و سنا، هزینه کرده است.

بنابراین در آمریکا، ابر ثروتمندان می‌توانند با هزینه‌های کلان، نامزدهای مورد نظر خود را تقویت و رقبای آنها را تضعیف کنند. آنها بدون محدودیت قانونی، سرنوشت انتخابات را با قدرت سرمایه خود تغییر می‌دهند. انبوه پول‌های آشکار و پنهان ابر ثروتمندان، صرف ساختن فیلم‌های تبلیغاتی، بیلبردها و کمپین‌های رسانه‌ای می‌شود تا افکار عمومی را به نفع یک نامزد یا علیه نامزد رقیب تغییر دهند.